

Formandsberetning, generalforsamling d. 28. april 2015.

Kære Forældrereds og kære Skolekreds

Forud for det hverv, som jeg påtog mig i efteråret 2013 ifm. den stiftende generalforsamling – ligger flere års indledende arbejde som her jeg kort gerne vil fortælle om.

Jeg er sikker på, at jeg taler på hele bestyrelsens vegne, når jeg hver gang jeg går ind af skoleporten får lyst til at nive mig i armen – for nu at være helt sikker på, at det også er sandt – at det virkelig lykkedes, at videreføre den århundredgamle skoletradition midt i hjertet af købstaden Præstø. Og vel at mærke ikke for at genskabe den tidligere Klosterbakkeskolen, der gik i graven for flere år siden – måske nok de bedste elementer herfra – men for at skabe et nyt og nært skolemiljø i de klassiske rammer placeringen på Klosterbakken tilbyder.

Det hele startede tilbage i 2010, hvor et flertal af den daværende kommunalbestyrelse, planlægge en sammenlægning af Abildhøjskolen og Klosterbakkeskolen med det formål at lukke afdelingen på Klosterbakken.

Det vakte ikke ligefrem begejstring blandt hverken forældre eller børnene på skolen – og der blev hurtigt skabt en meget aktiv forældregruppe, der gik på barrikaderne, i håb om at få kommunen på bedre tanker. Der blev arrangeret demonstrationer, indsamlet underskrifter, lavet interviews til diverse medier – og stemningen var høj mens det stod på – alle håbede det bedste. Det blev til en lille sejr – men kun en stakket frist. Skolen blev videreført under nyt navn, som underafdeling af Præstø Skole, i en periode på 2 år, og som bekendt endelig lukket ned sommeren 2014.

Min bedre halvdel deltog meget aktivt i aktionsgruppen, og vi aftalte derhjemme at jeg overtog en større del de hjemlige opgaver, så hun fik tid tilovers.

Umiddelbart efter det stod klart at slaget var tabt – var der, som der jo ofte er i den slags situationer, mange i aktionsgruppen og blandt øvrige forældre, der gerne så at skolen forsætte som privat friskole. Men da det i givet fald først ville muligt i samme lokaler fra 2014, og børnene i mellemtiden skulle fordeles på de to afdelinger af Præstø Skole, så røg luften hurtigt ud af ballonen. Man havde kæmpet hårdt for skolens overlevelse - brugt rigtig meget tid og energi – og det var derfor en noget desillusioneret stemning der spredte sig i tiden efter.

Jeg havde under hele forløbet stået på sidelinjen – og tænkte – at det kan ikke være rigtigt – at der i det mindste ikke bliver gjort et forsøg på videreføre en skole. Jeg bildte mig, at jeg vil have overskud til at være med til at søsætte et initiativ – velvidende at der på det tidspunkt var vedholdende rygter om, at kommunen havde indgået aftale med en privat investor om salg af ejendommen - og til trods for at min kone på sin meget søde og

forstående facon havde ladet mig forstå, at det kunne blive en meget stor opgave – der kunne ende med at beslaglægge en stor del af familiens fritid i årevis. Det skulle vise sig hun fik helt ret.

Men jeg var fuld af overmod, og indkaldte til det første møde i initiativgruppen i begyndelse af 2012 i de gamle kantine lokaler i Præstø Hallen. Frem til den stiftende generalforsamling i 2013 – holdt vi jævnlige møder – i starten med en helt overordnet snak om at skabe og bevare et attraktivt skolemiljø i Præstø til gavn for ikke kun de nuværende skolesøgende børn og familier – men også for at være med til at sikre at det fremover vil være attraktivt at flytte til Præstø som børnefamilie. For at skabe udvikling og ikke afvikling. Jeg tror ikke det er forkert at påstå, at mange i begyndelsen oplevede initiativet som mere eller mindre varm luft – også blandt gruppens egne medlemmer har der været stor usikkerhed om hvorvidt det var realistisk – men vi blev ved.

Og samtidig skabte en række mere eller mindre tilfældige forhold grobund for projektets gennemførelse. Det er som i kaosteori – hvor en sommerfugl slår med vingerne i Japan, med det resultat, at der opstår en tyfon i den Mexicanske golf.

Havde den daværende kommunalbestyrelse ikke besluttet at afvikle Klosternekkeskolen på den måde man gjorde; var der ikke opstået en meget aktiv aktionsgruppe mod skole lukning som konsekvens heraf; havde der ikke efterfølgende været en årelang kritik i lokale og landsdækkende medier af folkeskolen i Vordingborg Kommune – både med rette og urette - og kære forældre havde det ikke været pga. af Jer, som gav skolen opbakning fra dag 1; så var projektet ikke lykkedes. Præstø Privatskole opstod ikke som en protestskole, det er heller ikke et projekt forankret i hverken politik eller ideologi – men derimod resultat af et fælles ønske i Præstø og Omegn om at skabe et attraktivt og selvstændigt skolemiljø for nuværende og kommende generationer.

Da jeg forleden mødte en af områdets ejendomsmæglerne i et lokalt supermarked brokkede han sig over at flere familier, med planer om at flytte til byen, var kede af, at der er ventelister på Præstø Privatskole – stod det mig endnu en gang klart: – Nej – kære bestyrelsesfæller – vi behøver ikke nive os i armen – den er go´ nok - skolen blev en realitet - og jeg er overbevist om, at vi er kommet for at blive. Vi var som sommerfuglen, der slog med vingerne.

Forud for første skoledag var der i løbet af sommeren hektiske dage hvor skolens venneforening og en masse forældre – og børn - hjalp til med istandsættelse og flytning – og uden den hjælp havde vi ikke fået den start vi fik. Der har været med at skabe den følelse af fællesskab og sammenhold som er et kendetegn for skolen i dag.

Bestyrelsen har i sine første 4 ½ måned af skolens levetid afholdt 5 ordinære møder. Vi har planlagt en inspirationsdag med skolens leder, lærere og pædagoger. Og der er nedsat et ansættelses udvalg og planlagt oprettelsen af udvalg vedr. den renovering der løbende bliver nødvendig fremover. Ved skolestart var der indskrevet 126 elever fra 0 – 6 klassetrin – med udgang af 2014 var dette tal steget til 136 elever – og det er for en nystartet skole - iflg. friskoleforeningen – usædvanligt at søgningen fra start ligger så højt,

så vi var tæt på fra dag 1 af melde om fuld belægning. Jeg kan nævne at tallet i dag er over 140 – dvs. vi er fuldt optaget.

Ifm. skolestart blev der arrangeret lejr tur for alle; det vil fremover indgå som fast tradition. I efteråret afholdt vi åben hus; den positive omtale skolen vi har fået fra start er fortsat og tilmeldinger strømmer fortsat ind i lind strøm. Det planlagte teaterprojekt er blevet flyttet til foråret, og netop nu i fuld gang. Og sidst men ikke mindst er den daglige morgensang nu en så fastgroet tradition at ingen forestiller sig Præstø Privatskole uden.

En af de helt store opgaver for bestyrelsen har i den første tid været økonomistyring i samarbejde med skoleleder og revisor; vi er en skole startet på bar bund; der skulle skaffes inventar, der skulle ansættes den sidste del af personale, der skulle anskaffes undervisningsmateriale mv. Der er stadig en række områder, der kræver udvidelse, renovering og forbedring, og hvis gennemførelse vi har valgt henlagt til de kommende år – så vi ikke har belastet vores likviditet mere end nødvendigt i opstartsfasen.

Mht. skolens lønpolitik; lønnen er som bekendt den største udgiftspost, har vi i bestyrelsen besluttet at tilstræbe et lønniveau, der ligger på højde med folkeskolen. Det har medført at vi har godtaget et lidt større underskud i år 1 end oprindeligt budgetteret – men vi mener det er et vigtigt signal at sende, at vi kan matche de offentlige lønninger. Samtidig fastholder vi dog at vores mål på kort sigt er overskud, så vi opnår en overskudsgrad på 10 -15 %. Som det vil fremgå at det regnskab vi fremlægger senere føler vi os på sikker kurs hen imod dette.

Det man hører om Præstø Privatskole ude i byen, er at det er en skole med et godt ry; børnene er glade for at gå der; de lærer noget; man møder engagerede voksne, der føler et stort medansvar for at skoledagen for det bedst mulige forløb. Som der står i vores værdigrundlag – høj faglighed i en undervisning med respekt for den enkelte, fællesskabet og disciplin i ordets bedste betydning.

Til trods for at vi har haft en opstart, som vi nærmest kun kunne have drømt om, er bestyrelsen helt klar over, at vi ikke kan sove på laurbærrene. Når skolen fra 2015 etablerer en overbygning – skal vi kunne leve op til det vi har lovet mht. faglighed og resultater. Vi skal også leve op til vores ønske om, at man som elev på Præstø Privatskole som en helt naturlig del forberedes til en fremtid, hvor forståelsen for det internationale spiller en central rolle. Således fortsætter vi arbejdet med at eleverne gennem deres skolegang tidligt føler sig hjemme i det engelske sprog.

En ting er at vi som bestyrelse har søsat et skoleprojektet – det helt afgørende er den daglige ledelse og det øvrige personale, som sørger for at skolen fungerer i dagligdagen.

Vi oplever at have ”skudt papegøjen” både med hensyn til skoleleder, lærere, pædagoger og øvrige ansatte. I bestyrelsen lægger vi meget vægt på at håndhæve armslængdeprincippet – vi skal ikke kloge os på det at undervise; godt nok har vi formuleret et værdi- og læringsgrund – men det er skolelederen og lærernes opgave at føre dette ud i livet. Det ønsker vi at give dem vores fulde opbakning til. Vi oplever at de til gengæld har kvitteret med en entusiasme og vilje som har været helt afgørende for vores gode start. De

meldinger og rygter man hører i byen er at børnene trives på skolen, der er glade for at gå her; både

To markante medlemmer af den oprindelige initiativgruppe – Kaare og Ekso – skal vi i dag sige farvel til som suppleanter i bestyrelsen. De har begge været en vigtig sparringspartner for mig under de - til tider hektiske dage - tilbage i 2013 da det hele for alvor begyndte at tage form. Jeg vil gerne sige tak for deres store indsats.

Samtidig forlader Qaali os som bestyrelsesmedlem – også stort tak til Qaali for hendes indspark i den tidlige etableringsfase.

Afslutningsvis vil jeg gerne berømme Henrik og Marie for deres store indsats – uden dem var det slet ikke gået.

Tak for ordet